

РЕШЕНИЕ

№ 35176

гр. София, 27.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 26.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8395** по описа за **2025** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. С Решение от 21.07.2025г. по НАХД № 7486/2025г. Софийският районен съд /СРС/, НО, 9-ти състав е потвърдил електронен фиш серия К № 5940649 на СДВР, с който на А. С. С. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за извършено нарушение на чл.21,ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Срещу решението е подадена касационна жалба от А. С. с доводи за неговата неправилност и незаконосъобразност. Конкретно се твърди, че районният съд не е взел предвид, че в електронния фиш не е посочена дата на издаването му. Счита, че от представената снимка от автоматичното техническо средство може да бъде установено лицето, управлявало автомобила, а съдът не е обсъдил разпознаваемостта на водача. Иска се отмяна на съдебното решение, както и на електронния фиш. В съдебното заседание касаторът поддържа лично касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът – СДВР се представлява по делото от юрисконсулт П., който в писмени бележки оспорва касационната жалба и моли да бъде оставен в сила обжалвания съдебен акт.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище, че касационната жалба е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, и като извърши дължимата проверка съобразно чл.218 АПК,

намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С процесния електронен фиш № К № 5940649, на А. С. С., на основание чл.189, ал.4 вр. чл. 182, ал.1, т. 3 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за извършено нарушение на чл.21, ал. 1 от ЗДвП - за това, че на 12.05.2022г. в 19.53 часа в [населено място], по [улица] с посока на движение от [улица] към [улица] управлявал собственото си МПС – лек автомобил „Ф. Поло“ с рег. [рег.номер на МПС] , със скорост на движение от 73 км/ч., при ограничение на разрешената скорост от 50 км/ч, като нарушението е заснето с АТСС № MD 1195 – мобилна система за видеоконтрол, проверена на 15.03.2022г. съгласно протокол № 07-СГ-ИСИС.

СРС е приел, че електронният фиш е издаден съобразно чл.189, ал.4 от ЗДвП, съдържа необходимите реквизити, не са допуснати съществени процесуални нарушения, техническото средство, с което е заснето нарушението е от одобрен тип средство за измерване, преминало периодична проверка. Приел е също, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на А. С. С., тъй като същият не е представил писмена декларация, в която да е посочено друго лице, което евентуално е управлявало автомобила, не е ангажирал доказателства да е предоставил автомобила си на друго лице , както и не е конкретизирал твърдението си ,че друго лице е управлявало автомобила.

Решението е правилно.

Въз основа на всеобхватен анализ на събраните по делото доказателства, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранично и пълно изясняване на фактите и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

Неотносими към преценката за законосъобразността на електронния фиш са възраженията, че в него не е посочена дата на издаване. Съгласно приложимата към датата на нарушението редакция на чл.189, ал.4, изр. второ от ЗДвП, електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Видно от посочената разпоредба, няма процесуално изискване електронният фиш да съдържа дата на издаване, следователно правилно районният съд не е констатирал нарушение относно формата и съдържанието на електронния фиш.

Относно твърденията на касатора, че не е управлявал превозното средство в момента на нарушението и че друго лице е шофирало автомобила, същите не се подкрепят от никакви доказателства. Както и районният съд правилно е посочил, фишът е законосъобразно издаден на А. С. С. като собственик на превозното средства съгласно разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, и същият не е подал декларация, че автомобилът е бил управляван от друго лице. В съдебното производство също не са ангажирани никакви доказателства в тази насока, нито са посочени конкретни индивидуализиращи данни за лицето, което предполагаемо е управлявало превозното

средство, както и за основанията или обстоятелствата, при които му е предоставен автомобил. Видно от протокола от проведеното съдебно заседание в СРС, в което жалбоподателят е участвал лично, същият е заявил, че няма искания за събиране на доказателствата и също не е представил доказателства, че е предоставил автомобила си на друго лице. Касаторът погрешно счита, че при нарушенията, установени с автоматизирано техническо средство, органите на отдел „Пътна полиция“ или съдът са натоварени със задължението да установяват чрез разпознаване лицето, което е управлявало превозното средство в нарушение на правилата за движение. Разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП установява оборима презумпция, че нарушител е лицето, което е собственик на превозното средство, а щом то твърди, че не е управлявало превозното средство, законът предоставя възможност за оборване на презумпцията, като предвижда и реда, по който това може да стане в административнонаказателното производство – чрез писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението. В случая нито е подадена такава декларация, нито пред въззивната инстанция са посочени конкретни данни /освен общи твърдения/ или представени доказателства за друго лице, което е управлявало превозното средство. При това положение административнонаказателната отговорност на касатора е била законосъобразно ангажирана, както правилно е приел и районният съд.

Предвид изложеното, решението на СРС не е засегнато от сочените в жалбата касационни основания и същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото следва бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решението на Софийския районен съд, НО, 9-ти състав, постановено по НАХД № 7486/2025г. .

ОСЪЖДА А. С. С. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: